

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud rozhodl v neveřejném zasedání dne 11. 2. 2014 o dovolání, které podal obviněný _____, nar. _____, bytem _____ t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici _____ proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 7. 2013, sp. zn. 12 To 35/2013, v trestní věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 20 T 11/2012, t a k t o :

Podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř. se dovolání obviněného **o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í

Obviněný _____ podal prostřednictvím obhájkyň v zákonné lhůtě dovolání proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 7. 2013, sp. zn. 12 To 35/2013, jímž bylo rozhodnuto o jeho odvolání, o odvoláních dalších dvou obviněných a o odvolání jednoho z poškozených proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 3. 2013, sp. zn. 20 T 11/2012. Rozsudek Vrchního soudu v Praze napadl obviněný _____

proto, že jím zůstal nedotčen výrok o jeho vině zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku (bod 2 rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích). Obviněný _____

odkázal na důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. a namítl extrémní rozpor skutkových zjištění představujících podklad odsuzujícího výroku o vině s provedenými důkazy, které označil za nedostatečné, a to v tom ohledu, že je osobou totožnou s jedním ze spolupachatelů skutku. Obviněný _____ se dovoláním domáhal toho, aby Nejvyšší soud ohledně něho zrušil rozsudky obou soudů a aby přikázal Krajskému soudu v Českých Budějovicích věc v potřebném rozsahu znovu projednat a rozhodnout.

Nejvyšší soud shledal, že dovolání bylo podáno z jiného důvodu, než je uveden v § 265b tr. ř.

Dovolání není další běžný opravný prostředek v procesu trestního řízení. Jedná se o mimořádný opravný prostředek, který na rozdíl od odvolání není možné podat z jakéhokoli důvodu, ale v dané věci jen z některého z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. Podat dovolání z jiného důvodu je vyloučeno. Přitom nestačí, aby zákonný dovolací důvod byl jen formálně deklarován. Konkrétní uplatněné námitky mu musí odpovídat také svým obsahem. Mezi dovolacími důvody uvedenými v zákoně není žádný, který by se vztahoval ke skutkovým zjištěním a k hodnocení důkazů.

Podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že právním posouzením skutku se rozumí jeho hmotně právní posouzení. Podstatou takového posouzení je aplikace hmotného práva, tj. trestního zákona, na skutkový stav, který zjistily soudy prvního a druhého stupně. Významné je, že předmětem právního posouzení je skutek, tak jak ho zjistily soudy, a nikoli jak ho prezentuje či jak se jeho zjištění dožaduje dovolatel. V dovolání proti odsuzujícímu rozhodnutí lze namítat, že skutkový stav, který zjistily soudy, nemá znaky trestného činu, jímž byl obviněný uznán vinným. Je tedy možné vytýkat právní vady v kvalifikaci skutkového stavu zjištěného soudy. Mimo dovolací důvod jsou skutkové námítky, tj. takové námítky, jimiž se dovolatel snaží dosáhnout jiného hodnocení důkazů oproti tomu, jak je hodnotily soudy, tím pádem i změny ve skutkových zjištěních soudů a nahrazení těchto zjištění jinou verzí skutkového stavu, kterou sám prosazuje. Dovolání se tudíž nemůže zakládat na námitkách proti tomu, jak soudy hodnotily důkazy, jaká skutková zjištění vyvodily z důkazů, jak postupovaly při provádění důkazů, v jakém rozsahu provedly dokazování, že nevyhověly návrhům na doplnění důkazů apod. Z podnětu dovolání podaného s odkazem na ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. se Nejvyšší soud otázkou správnosti právního posouzení skutku zabývá zásadně ve vztahu k tomu skutkovému stavu, který zjistily soudy prvního a druhého stupně, a nepřihlíží k námitkám proti skutkovým zjištěním soudů. Znovu je nutné připomenout povahu dovolání jako mimořádného opravného prostředku, který je určen k nápravě závažných právních vad pravomocných rozhodnutí, a nikoli k tomu, aby skutková zjištění soudů prvního a druhého stupně byla přezkoumávána ještě třetí instancí.

Obviněný ( ) byl odsouzen pro zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Takto byl posouzen skutek, který podle zjištění Krajského soudu v Českých Budějovicích, s nimiž se v napadeném rozsudku ztotožnil i Vrchní soud v Praze, spočíval v podstatě v tom, že obviněný ( ) společně s obviněnými ( ) a ( ) v noci z 13. 12. 2010 na 14. 12. 2010 v Příbrami, Brodská 496, po předchozí vzájemné dohodě vnikli do obchodního domu Albert tím způsobem, že odstranili střešní krytinu, vypáčili dřevěné podbití střechy, vnikli do půdních prostor objektu, kde probourali otvor do stropu prodejny zlatnictví obchodní společnosti STARLIT, s. r. o., za pomoci elektrické brusky vnikli do trezoru v místnosti pro personál, odkud odcizili šperky v hodnotě 980 557 Kč a hotovost ve výši 16 632 Kč, v prodejně dále rozbili skleněnou vitrínu, z níž odcizili hodinky v hodnotě 80 561 Kč, a na zařízení objektu způsobili škodu ve výši nejméně 60 800 Kč.

V podaném dovolání obviněný ( ) neuplatnil žádnou námitku v tom smyslu, že by uvedeným skutkem nebyly naplněny zákonné znaky zločinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Pouze takto koncipované námítky by obsahově odpovídaly dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Obviněný založil dovolání v celém rozsahu výlučně jen na skutkových námitkách, které zaměřil proti zjištění soudů, že je jedním ze spolupachatelů skutku. Tyto námítky navazovaly na jeho obhajobu, že uvedený skutek nespáchal a že s ním neměl nic společného. Jde o námítky, které pro svou vyloženě

skutkovou povahu stojí mimo rámec dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Lze konstatovat, že obviněný formálně deklaroval tento zákonný dovolací důvod, ovšem jinak uplatnil námitky, které mu z hlediska svého obsahu neodpovídají a nejsou pod něj podřaditelné.

Nejvyšší soud zásadně nezasahuje do skutkových zjištění soudů prvního a druhého stupně. Učinit tak může jen zcela výjimečně, pokud to odůvodňuje extrémní rozpor mezi skutkovými zjištěními soudů a provedenými důkazy. V takovém případě je dotčeno ústavně garantované základní právo obviněného na spravedlivý proces a zásah Nejvyššího soudu má podklad v ustanoveních čl. 4, čl. 90 Ústavy.

Extrémní rozpor mezi skutkovými zjištěními soudů a provedenými důkazy se vyznačuje zejména tím, že skutková zjištění soudů postrádají obsahovou spojitost s důkazy, že skutková zjištění soudů nevyplývají z důkazů při žádném z logicky přijatelných způsobů jejich hodnocení, že skutková zjištění soudů jsou opakem toho, co je obsahem důkazů, na jejichž podkladě byla tato zjištění učiněna, apod.

Mezi skutkovými zjištěními Krajského soudu v Českých Budějovicích, která jsou uvedena v bodě 2 tohoto rozsudku a z kterých v napadeném rozsudku vycházel také Vrchní soud v Praze, na straně jedné a provedenými důkazy na straně druhé rozhodně není žádný extrémní rozpor, a to ani v otázce spolupachatelství obviněného [redacted]. Zjištění, že obviněný [redacted] byl jedním ze spolupachatelů, má odpovídající obsahový podklad ve výpovědi obviněného [redacted], který se v přípravném řízení doznal a zároveň podrobně, konkrétně a přesvědčivě popsal způsob provedení činu včetně součinnosti všech tří obviněných. Z této výpovědi obviněného jasně vyplývá nejen to, že spolupachateli byli obvinění [redacted] a [redacted] ale také to, jak se každý z nich podílel na přípravě a provedení činu a na následném jednání zahrnujícím i rozdělení výtěžku. V hlavním líčení obviněný [redacted] svou původní výpověď změnil tak, že se snažil prezentovat čin jako svou samostatnou akci bez součinnosti s obviněnými [redacted] a [redacted]. Změnu výpovědi obviněný [redacted] vysvětlil nátlakem policistky konající vyšetřování a jejím slibem, že se dostane z vazby, pokud usvědčí ostatní obviněné. Soudy považovaly tuto změnu výpovědi obviněného [redacted] za nevěrohodnou a měly pro to přijatelné důvody. K okolnostem výsledku obviněného [redacted] v přípravném řízení byla v hlavním líčení vyslechnuta svědkyně [redacted] policistka konající vyšetřování, která vyloučila jakýkoli nátlak na obviněného. K tomu lze dodat, že výsledku obviněného [redacted] v přípravném řízení byli přítomni obhájci a že průběh výsledku nijak neukazoval na možnost, že by výpověď obviněného byla ovlivněna nátlakem policie. O věrohodnosti původní usvědčující výpovědi obviněného [redacted] svědčí její konkrétnost a to, že podrobným popisem součinnosti všech tří obviněných plně koresponduje s celkovým charakterem činu, který by byl obtížně proveditelný jediným pachatelem a naopak se vyznačoval rysy typickými pro společné jednání více spolupachatelů. Na místě činu ostatně byly nalezeny pachové stopy všech tří obviněných, přičemž kromě dvou pachových stop obviněného [redacted] byly nalezeny celkem čtyři pachové stopy obviněného [redacted] v horním regálu trezoru, v zásuvce pokladny a na vypáčené výloze a jedna pachová stopa obviněného [redacted] uvnitř látkové tašky, která se ocitla v pekárně poblíž vyloupeného zlatnictví a v které byly věci pocházející z krádeže. Nález tašky korespondoval s tou částí výpovědi obviněného

v přípravném řízení, v níž uvedl, že tato taška spadla obviněnému _____ otvorem ve stropě při společném útěku z místa činu. V této spojitosti je možné poznamenat, že pokud by pachatelem činu byl jen sám obviněný _____; bylo by logické, aby na tašce byla nalezena spíše jeho pachová stopa, a nikoli pachová stopa obviněného _____.

Není úkolem Nejvyššího soudu jako soudu dovolacího, aby jednotlivé důkazy znovu podrobně reprodukoval, rozebíral, porovnával, přehodnocoval a vyvozoval z nich vlastní skutkové závěry. Podstatné je, že soudy prvního a druhého stupně hodnotily důkazy v souladu s jejich obsahem, že se nedopustily žádné deformace důkazů, že ani jinak nevybočily z mezí volného hodnocení důkazů (§ 2 odst. 6 tr. ř.) a že své hodnotící úvahy jasně srozumitelně a logicky vysvětlily. V tomto rámci soudy zaznamenaly také obhajobu obviněného _____, podle které obviněný nebyl v kritickou dobu na místě činu a celou noc se nacházel v baru Družba na jiném místě. Soudy přijatelně zdůvodnily, proč považují tuto obhajobu za nevěrohodnou a proč vycházejí z původní usvědčující výpovědi obviněného _____. Pokud obviněný _____ v této spojitosti odkázal na výpovědi svědků _____ a _____, nelze tyto důkazy hodnotit tak, že převážily nad důkazy, jimiž byl obviněný usvědčován. Svědkové _____ a _____ sice potvrzovali, že v prosinci 2010 obviněný strávil jednu celou noc v baru, avšak jejich výpovědi byly nejisté v otázce, kterou konkrétní noc to bylo, a potvrzovanou okolnost situovali do širšího časového úseku. Součástí hodnocení důkazů, jak ho podaly soudy, bylo i přiměřené vysvětlení nadbytečnosti dalšího dokazování podle návrhů obviněného _____.

To, že obviněný _____ nesouhlasí se způsobem, jímž soudy hodnotily důkazy, že se neztotožňuje se skutkovými zjištěními soudů a že nepovažuje provedené dokazování za dostatečné, není dovolacím důvodem.

Nejvyšší soud proto dovolání obviněného _____ podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř. odmítl jako dovolání podané z jiného než zákonného dovolacího důvodu.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 11. února 2014

Předseda senátu:
JUDr. Petr Hrachovec v. r.

Za správnost vyhotovení:
Eva Veškrnová